ΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Διευθυντής : ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΥΡΑΒΔΑΝΗΣ

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΤΗΣΙΑ
Εξωτερικού Δρ.120 — Εξωτερικού Δρ.150
ΕΞΑΜΗΝΟΣ
Εξωτερικού Δρ. 65 || Εξωτερικού Δρ. 80

Διαχειριστής : ΝΙΚ. ΣΩΓΡΑΦΟΣ

Τιμή φύλλου λεπτά 50

ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΚΥΡΙΑΚΗ 1 Ἰανουαρίου 1923

7977

ΕΤΟΣ ΙΑ'.— Ἀριθ. 3455

ΕΤΟΣ ΣΥΜΦΟΡΩΝ

Θὰ χαθῇ καὶ αὐτὸ εἰς τὰ ἀτέρμονα βάθη τῆς αἰωνιότητος, μετὰ τόσα ἄλλα ἄτινα προηγήθησαν αὐτοῦ.

Ἀλλ' ὁδέποτε θὰ λησμονηθῇ.

Τὸ 1922 θὰ τὸ ἐνθυμεῖται πάντοτε ὁ Ἑλληνισμὸς μὲ ὀδύνην καὶ αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ θὰ ἀναπολοῦν ἐν ἀντριβῇ ψυχῶν τὰ μεγάλα δεινὰ ἄτινα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐνέκυψαν ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ῥιφθάτευσα εἰς τὸ τέρμα τοῦ τραγικοῦ ἐνιαυτοῦ ἡ Ἑλληνικὴ οἰκογένεια, αἰσθάνεται ἀκατανίκητον τὴν ἀνάγκην, πρὶν ἢ ἀφίσῃ ἐλευθέραν τὴν φαντασίαν της νὰ πλανηθῇ μετ' αἰσιοδόξων ἐλπίδων εἰς τὰ ἄγνωστα βάθη τοῦ μέλλοντος, νὰ ῥίψῃ ἓν βλέμμα ὀστατον ἐπὶ τὴν ἀνεπιστρεπτεῖ παρερχομένην χθὲς καὶ νὰ ἀναπολήσῃ ἀπαξ ἔτι τὰ γεγονότα ἄτινα κατ' αὐτὴν ἐξειλίχθησαν κατὰ τρόπον καθιστῶντα αὐτὴν ἀλησμόνητον καὶ ἀ' ἐκείνους οἵτινες θὰ ἐπεθύμουν νὰ τὴν λησμονήσασι.

Τὸ 1922, κληρονομήσαν παρὰ τοῦ προηγουμένου του μίαν ἀκμὴν ἐδημιούργησε μίαν καταισχύνην καὶ φεύγει χαρίζον εἰς τὸ διάδοχόν του τὴν ἐλπίδα μιᾶς ἀναγεννήσεως.

Εἰς τὴν ἀτέρμονα ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἀποτελεῖ οὗτον τὸ ἔτος τοῦτο σταθμὸν μοναδικόν, σταθμὸν πλείονα κατὰ τὸν μᾶλλον σκληρὸν τρόπον μίαν περίοδον εὐτυχῆ διὰ νὰ ἀνοίξῃ μίαν ἄλλην, πλήρη ἐλπίδων καὶ προσδοκιῶν.

Εὑρισκόμενοι εἰς τὸ μεταίχμιον τῶν δύο τούτων περιόδων, ἀτίνας οὐ νὰ ἀνιμετρήσωμεν ἐν δίῃ αὐτῶν τῇ ἐντάσει τὰς χθεσινὰς συμφορὰς; καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ αἰσθανθῶμεν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν γλυκύτητα τῶν αὐριανῶν ὑποσχέσεων, ἀρκούμεθα νὰ χαιρετίσωμεν ἐν σιγῇ βαθυνάτῃ τὸν χρόνον δσεις παρέρχεται, συμπορεύοντα ὑπὸ τὴν ἀκατανίκητόν του φορὰν τὰ πάντα ὡς ἀθύρματα εὐτελέστατα.

Ἐξυψούμενοι κατ' ἀνάγκην ὑπεράνω τῶν γεγονότων καὶ ἀπαλασσόμενοι τῶν συναισθημάτων ἄτινα γεμίζει τὰ στήθη μας ἡ σαφὴς ἀντίληψις τῶν συμφορῶν τῆς χθὲς; καὶ τῶν φόβων καὶ τῶν ἐλπίδων τῆς αὔριον, ἀπολαμβάνομεν σήμερον τὴν μέθην μόνον τῆς ἀνακουφίσεως ἐξ ἑνὸς βιρυτάτου ἐφιάλτου δστις ἐπὶ τοσοῦτον μᾶς ἐβάρυνε.

Καὶ λησμονοῦμεν ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς μέθης ταύτης τὸ παρελθὸν καὶ αἰσθανόμεθα τὸ παρὸν μόνον καὶ ζῶμεν διὰ τὸ μέλλον ἀποκλειστικῶς.

Καὶ χαιρετίζομεν τὴν Ἀνατολὴν τοῦ νέου ἐνιαυτοῦ μετ' εὐφροσύνης.

Ὡς ἀπαρχὴν μιᾶς νέας Ἑλληνικῆς κοσμογονίας.

Ὡς αὐγὴν μιᾶς νέας ἡμέρας ἄνευ προηγουμένης.

Πρὸ τῶν ὁμμάτων τῆς κουρασμένης Ἐθνικῆς φαντασίας τὸ τραγικὸν ἔτος τῶν μεγάλων συμφορῶν ἀποσβένυται, συμπορευόμενον μαζί του καὶ ὅλας τὰς ἀγωνίας ἐξ ὧν ὑπῆρξε κατάμεστον.

Καὶ ἀνατέλλει ἓν νέον.

Ἄγνωστον, μυστηριῶδες, ἀκατάληπτον.

Ἀνακαινίζον τὰ πάντα μὲ τὴν γοητείαν τῶν μάλλον τολμηρῶν ὑποσχέσεων καὶ λαμπρότερον μὲ τὸ φῶς τῆς χαρᾶς τὰ πρότωτα τὰ ῥυτιδοῦμενα ὑπὸ τῆς συμφορᾶς.

Ἂς τὸ χαιρετίσωμεν μετ' ἐλπίδων οἱ πανέλληνες.

1923

Καινούρια γέννα ποῦ μὲ φῶς δειλὸ μᾶς περιχύνῃς
ὡσὰν τὸ φῶς παρθενικῆς ματιᾶς παρηγορήτρας,
μὴ τάχα τ' ἀξεδιάντα ἐσὺ θὰ ξεδιαλύνῃς,
μὴν εἶσαι τὸ φωτόπαιδο Αὐγῆς κοσμογεννήτρας;

—

Ὑψώσου τότε, φέγγε μας νὰ βροῦμε τὸ λιμάνι
ποῦ τὸ ταξίδεψαν γενηὲς σ' ὀνείρατα καὶ σκέψεις
ὑψώσου στὰ μεσούρανα κι' ὡς ποῦ ὁ νοῦς δὲν φτάνει
κι' ὅταν μᾶς δῇς ποῦ ἀράξαμε, γύρε νὰ βασιλέψῃς !.

ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΣ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

Σήμερα καὶ πρωὶ κάποιος ἐκτύπησε στὴν πόρτα μου. Ἐπιτεχόντας ἀπὸ τὸ κρεββάτι μου, κέρασα τὸ ἐπανοφόρι μου, κατέβηκα τὴ γρηγόρα.

Μπροστὰ μου ἀνεφανίσθη σεβάσμιος γέρων, μὲ κατεψυγκον γενειάδα, μὲ πλουσια μαλλιὰ ποὺ ἔπιπτον ἐπάνω στὸν φαρδὺ γιακᾶ τ' ἐγκωάτου παλτοῦ του, μὲ ματια μεγάλα καὶ ἐφραστικά, ποὺ τὸ φῶς των ἐνέπτυσε τὸν ἀσαφόν, μὲ χέλη σαρκώδη καλυπτόμενα κὸ κισσῶτον μύστακα.

— Ποῖος εἶσε παρακαλῶ ; τοῦ εἶπα.

— Εἶμαι ἅγιος Βασίλειος ὁ ἐκ Καισαρείας.

— Ἀδύνατο ! Δὲν βλέπω νὰ κρατᾶτε οὔτε χαρτὶ σὴ μελάνι.

— Ἤμπορεῖ τὴν εἰσαγωγήν των ὁ Παναγιώτος, κὰ λόγο εἶνε ἀλαύστατος. Οἱ ἅγιοι ἤρχαν νὰ διδίδουν ἐρωμερίδας, καὶ μοιραίως ἐρρίφθηκαν εἰς δύο ἀντιμαχόμενα κόμματα. Ἐκ τούτου προέκυψαν στάσεις, ἀνασκάσαι τὸν θρονον τοῦ [illegible]

Ἀλ' ἂς ἀφίσομεν αὐτὰ, καὶ ἐνδυθῆτε γρήγορα. Θέλω ἀ κόμω μιὰν ἐπισκόπηση καὶ θ' μοῦ χρειασθῆτε ὁ, ὁδηγός.

Δεν ἠμποροῦσα ν' ἀρνηθῶ φυσικά, καὶ περάς γρήγορα τὸ ρουχά μου, παρέλαβ' τὸν ἅγιο καὶ βγήκαμε μαζὶ στὸν δρόμο.

Ἐπὶ τῆς πρωϊνῆς εἴδομεν πλῆθος ἀνθρώπων, ποὺ ἔχον τὰ χεῖρα ὑψωμένα πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ τὰ μάτια στηλωμένα πρὸς τὴν Μικρασιατικὴν ἀκτήν.

— Ἰδέτε αὐτοί; ἠρώτησεν ὁ ἅγιος.

— Ἀκόνδυτοι κόσμος βλέπετε, εὐχόμεθα ἠπρ μακροχρονεύσας ἐκείνων ποὺ τοὺς ἔφεραν εἰς αὐτὴν τὴν ζηλευτὴν θέσιν ! Ἐνε πρόσφυγες.

— ηλαδή ;

— ἀφίνηδες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ὁποίων σύγχρονος πολιτισμὸς ἐκμανδάνει τὴ τέχνη τοῦ ἀφοξεῖν !

Διεφεύγαν κανένα ἀμάρτημα αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ;

— Ὁ μέγιστον τῶν ἁμαρτημάτων. Εἶχαν τὴν τόλμην νὰ πανάδιωσι, νὰ γεννηθοῦν κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα. Ἂς προχωήσωμεν ἄρε . . . . Ὀλίγον παραπάτω ὁ ἅγιος ἐσταμάτησε πρὸ μιᾶς τοιχοκολλήσεως, καὶ μοῦ εἶπε.

— Τί πράγμα εἶνε αὐτό ;

— Ἀγγελτήριον θανάτου. Κυττάξατε σιγὰ καὶ ἡ κηδεία.

— Ἄστε εἰδοποιοῦν τὸν κόσμον ὅταν, πεθάνκανένας ;

— Ἀκριβῶς, διὰ νὰ τὸν συνοδεύσουν εἰς τὴ τελευταίαν του κατοικίαν. Τώρα, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος ν' ἀπέθανε ἐλλείψει ἐφαρμάκων.

— Ἀπὸ ἀκριβῶς θὰ σοῦ ἔλεγα. Ὅτι ἔκλεισε τοιχοκολλᾶται τὸ ἀγγελτήριον τὴ ἀδενείας του ὥστε οἱ ἀπεύδοντες τὰ ἀγγελτήρια κηδείαν, νὰ ἐσπευδον τὰ ἀγγελτήρια διὰ νὰ προσφέρουν τὴν συνδρομήν των καὶ νὰ προλάβουν ἔκείνον ποὺ [illegible] ἐξ ἀνεχείας πολλὲς φορές.

— Δ[illegible] ἡ ἐτο ἐνδιαφέρον συνεπαγόμενον [illegible]. Οἱ ἄνθρωποι πρωτιμοῦν νὰ ἐπιδεικνύουν τὸ ἐνδιαφέρον των μετὰ θάνατον. Οἱ νεκροὶ ὁδέποτε προβάλλουν ἀξιώσεις. Τὸ τελευταῖον προσαρμόζεται καλλίτερον μὲ τὰ συμφέροντα μας.

— Ἐν πάσει περιπτώσει ἀφοῦ ἀπέδωνε τόσος θόρυβος μοῦ φαίνεται περιττός.

— Ἀπεναντίας εἶναι εὐεργετικός. Διότι ἂν ὑπόθεσεμεν ὅτι ἡ ψυχὴ του βλέπει ὅλα αὐτά, δὲν θὰ αἰσθάνεται καμμίαν πίκραν διότι ἐγκαταλείπει ἕνα τοιοῦτον κόσμον. Θέλετε νὰ προχωρήσωμεν;

— Γιὰ στάσου ! Ἐκεῖνο ἐκεῖ τί εἶναι.

— Γυναῖκα τῆς ἐποχῆς.

— Μά, δὲν φέρει σεδὸν τίποτε!

— Φέρει ὅτι τῆς χρειάζεται, τὸ σῶμά της;

— Τί ἀναισχυντία !

— Ἠμεῖς εὐρήκαμεν μίαν ἄλλην λέξιν καὶ μετεβαπτίσαμεν τὴν ἀναισχυντίαν, εἰς μόδαν.

Ἔτσι ἐχάσμεν ἀναταμένην τὴν συνεδρίασίν μας !

— Κοὶ αὐτὰ ποὺ ἔχει στὸ κεφάλι της, τί εἶναι !

— Πτερὰ ἀϋόων πτηνῶν, ποὺ προσφέρονται ὡς θύματα εἰς τὸν βωμὸν τῆς μόδας.

— Καὶ γιατὶ τὰ φορεῖ στὸ κεφάλι της;

— Μὰ ποῦ θέλετε νὰ τὰ φορεῖ εἰς τοὺς ὤμους της ; Ἐν τοιαῦτι περιπτώσει θὰ ὡμοιάζε ποὺς Ἄγγελον, καὶ ἡ σημερινὴ γυναῖκα ἔχει τόσην σχέσιν μὲ τοὺς Ἀγγέλους, ὅσην τὸ Ζωναράριον μὲ τὸν Βολκάνον ! . . .

Ἐὰν πειν᾽τε, ἰδοὺ ἕνα Ἑστιατόριον καὶ μοῦ φαίνεται καταλλήλως ἡ ὥρα διὰ νὰ γευματίσωμεν. Θέλετε ;

Ἂς γευματίσωμεν. Μὰ τί βλέπω, ὅλο σάρκας τρῶτε σεῖς ;

— Σάρκας ζώων πάντοτε. Τὰ σαρκας τῶν ὁμοίων μας ἠθυμᾶμεν ἄλλον τρόπον διὰ νὰ τὰς καταναλώσωμεν. Κηρύσσομεν ἕνα πόλεμον ἀπελευθερωτικόν, ὑψώνομεν μίαν σημαίαν ὑπὲρ τῶν δικαίων τῶν ἐθνῶν καὶ ὁ σπαραγμὸς συντελεῖται μεγαλειωδῶς χαιροπρεπούσης σιμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος!

Ἀλλά, εἰπέτε μου ἅγιε, πρὸς τί αὐτὴ ἡ ἐπισκόπησις;

— Θέλω νὰ κάμω μίαν ἔκθεσιν, καὶ ἀναλόγως τῶν λεπτομερειῶν τῆς, θ' ἀποφασίσῃ ὁ Θεάνθρωπος ἂν πρέπει νὰ ἐπανελθῇ εἰς τὸν κόσμον, ἢ ὄχι.

— Νὰ κάμῃ τί δηλαδή.

— Νὰ ἐπανορθώσῃ καὶ πάλιν τὰ κακῶς κείμενα.

— Τρέλλα, ἀληθινὴ τρέλλα !

— Βλασφημεῖς λοιόν ;

— Βλέπετε . Μολονότι ἅγιος, καὶ σεῖς ἀκόμη τὴν ἀλήθειαν τὴν ἐλλαμβάνετε ὡς βλασφημίαν ! Μὲ πόσα καρφιὰ τὸν ἐσταύρωσαν τότε ;

— Μὲ τρία ὑποθέτω !

— Αἴ λοιπὸν, αὐτὴν τὴν φορὰν, δὲν τὴν γλυτώνει οὔτε μὲ ἑκατὸν δέκα τρία ! Χαίρετε ! . . . .

ΒΟΥΡΔΟΥΛΕΥΣ

ΕΤΟΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Παρῆλθεν ἓν ἔτος ἀκμῆ. Ἡ Ἑλλὰς καὶ τὰ τέκνα της, μετὰ ῥρίκης θὰ ἀναμιμνήσκωνται τὸ ἀπελθὸν χθὲς ἔτος 1922, τὸ ἔτος τῶν συμφορῶν καὶ τῆς ἐθνικῆς καταπτώσεως.

Εἶχεν ἀνατείλει δυσοίωνον καὶ ἀπειλητικόν. Τὴν ἀρχὴν ἐκράτουν ἄνδρες ἀνίκανοι νὰ τολμήσωσι τὰ γενναῖα καὶ τὰ μεγάλα, ἄνδρες ἀντλοῦντες τὴν ἰσχύν των καὶ τὸ κῦρός των ἀπὸ Ὀρόνον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκάθητο εἷς πραγματικὸς ἐχθρὸς τῆς Πατρίδος. Τὸν στρατὸν διῴκουν οἱ ἠττοπαθεῖς καὶ οἱ ἀπαρνηταὶ τῆς Μικρασιατικῆς πολιτικῆς.

Τὸν λαὸν ἐτάφλωνε τύπος φαῦλος καὶ ἐμπαθῆς. Τὴν ψυχὴν τοῦ Ἔθνους εἶχον ἤδη μαράνει τὰ ἐκ των γεγονότων τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1920 ἀλλεπάλληλα πλήγματα τῶν Συμμάχων. Τὴν οἰκονομικὴν εὐεστὼ ἐξηκολούθει τὰ πλονίζῃ ἡ διάσπασις τῶν Συμμαχιῶν καὶ ἡ Νότια τῆς 25 Νοεμβρίου τοῦ 1920.

Τὴν δικαιοσύνην ἔευρε δέσμιον μία ἀπαισία ὁμὰς Κωνσταντινιζόντων. Τὸν τύπον εἶχον φιμώσει αἱ πολιτικαὶ ὁσλεφονίαι ἐπιλέκτων δημοσιογράφων τοῦ ἀντιπάλου στρατοπέδου, αἱ ἄλκοι ἐπιθέσεις τῶν κεραυσφόρων τῆς Μικρᾶς Ἑλλάδος θαυμάτων. Τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως εἶχον σκλαβώσῃ αἱ κωπιλάξεις τῶν δημοκρατικῶν καὶ τῶν ἀντιθέσεων καθόλου.

Καὶ τὴν ἀγωνιζομένην νεότητα ἐκράτει εἴλωτον εἰς τὴς Ἄπω Ἀνατολῆς τὰ βάθη ἡ εἰς τὸν Θρόνον συγκράτησις ἐνὸς προσώπου, ξένου πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἰδεώδη της. Τοιαῦτη ἦτο ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου τοῦ 1922.

* *

Ἐοῦδς κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα τοῦ παρερχομένου ἔτους ἐσημειώθησαν γεγονότα δοσοίωνα, οἷαι ὡς προτάνεροσμα μελλόντων συμφορῶν αὐτῶν. Ὁ ἐκ Λονδίνου διερχόμενος ναυκλάρχης Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Μελέτιος ὁρίσταται δεινὸν πλῆμμα διὰ τὸν πρὸς αὐτὸν ὀηλώσεων τοῦ Λλόϊ Τζώρτζ.

Μήπως οἱ κρίσεις τοῦ μεγάλου Ὀθλλλοῦ δὲν ἐπηλήθευσαν ; Μήπως τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος ἐπανορθώσεως τοῦ Κωνσταντίνου δὲν ἦσαν φοβερώτερα καὶ δεινότερα καὶ αὐτῶν τῆς πτώσεως τοῦ Βυζαντίου κατὰ τὸ 1453;

Ἐπιπολοῦσιν αἱ ἀτοχοι ἐνέργειαι τοῦ Γουδῆ ἐν Λουδίῳ καὶ Πρεσσίοις. Ἡ ἐν λόγῳ καὶ ἄνευ ἐπιφυλάξεων ἀνάθεσις τῶν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἡ ἀπατηλὴ προσδόκία δημιουργίας προστρῶν μεταξὺ τῶν δύο Συμμάχων, ὁ πήρξαν δύο ἐκ των κορυφαίων πλημμάτων κατὰ τὴς Ἑλληνικῆς ὑποθέσεως.

Ἀλλὰ δὲν χρειαζεται ἡ Ἑλληνικὴ διπλωματία εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μόνον. Δημιουργεῖται καὶ μέσαπον ἐσωτερικόν. Ἡ λεωτόθορος Κρῆτη μεταβάλλεται εἰς ἐχρῖκὸν μέτωπον. Στρατὸς Ἑλληνικὸς καὶ Ἕλληνες στρατηγοὶ ὁρμνοῦν τὴν κατὰ τῶν Φιλελευθέρων κατοικων τῆς ἐπιθεσιν. Μετὰ τὸν Φωκᾶν, τραυματίζεται ὁ Νιόβρκος Κωνσταντῖνος καὶ μετὰ ὀοθτον δολοφονεῖται ὁ ἀειμνήστος Κωβάκης, εἷς ἐκ των πρωτάνων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοσιογραφίας. Σπλλαμβανόμενοι τα οἱ Δημοκρατικοὶ καὶ ἀπολοῦνται, ἀπαλλασσόμενοι διὰ δολοφόνου τοῦ Σομβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν. Καὶ πάλιν ὀολλαμβανόμενοι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ καταδικάζονται εἰς τὴν Λήμνον.

Ἐπιτρέψαι ὁ Γουδῆς, τὴν 21ην Φεβρουαρίου χωρὶς εἰς οὐδεμίαν ἐνδυρρονταικὴν νὰ πρόβῃ ὁήλωσιν. Ἐμφανιζόμενος ὁοὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἀποδεικνύεται καὶ τοῦτο. Ἀλλ' ἡ ἀρχὴ τῶν εἶε ἀποχωρεῖν. Καὶ ἀναρχία καὶ πάλιν εἰς αὐτὴν διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐθνοσωτήριον πολιτικήν του.

Τὴν 10ην Μαρτίου οἱ τρεῖς Πρεσβευταὶ τῶν Συμμάχων προτείνουσιν ἀνακωχήν.

Ἡ Ἑλλὰς; τὴν ἀποδέχεται.

Μετὰ πάσσον ὀλίγοσιον ἡμερῶν ἐπιδίδεται ἡ διακοίνωσις τῶν Συμμάχων μὲ τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης.

Ἡ Τουρκία ἀναρωμοζεται κυρίαρχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ δὲ Ἑλληνικὸς στρατὸς καλεῖται νὰ ἀποχωρῇ εἰρηνικῶς ἐκ Μικρασίας καὶ ἐκ τριήμερου τῆς Ἀνατολικῆς Θρᾴκης.

Ὁ λαὸς ἀν ἀναστατώσει ἐπιδέλλει τὴν θέλησίν του. Ὁ Μικρασιατικὸς Ἑλληνισμὸς ταραταμένος ἤχησε νὰ πλάσεται πρὸ τῆς αὐτοκαταστρόφεως του καὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς ἀμύνης. Ἀλλ' αἱ τιμαὶ προσπάθειαί του ναυαγοῦν. Ἡ Μικρασιατικὴ Ἀρμονία εὑρίσκεται ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀυτοκαταστρόφης τῆς εὑρίσκει ἔμπροσθεν τῆς ἀνυπερβλήτου ἀμποδία. Ὁ Ἄρτοτ. Σταρπιαδὴς ἀρ ἐνὸς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀφ' ἑτέρου, ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως, ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ὁπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐγκατάλειψιν τῆς Μικρασιατικῆς περιπετείας, τρομοκρατοῦσι τοὺς Μικρασιάτας. Ἀπελαυνονται οἱ ἱκανώτεροι καὶ ἐπικνδυνωδέστεροι ἡρωες τῆς Μικρασιατικῆς ὀργανώσεως. Ἀπομακρύνεται ὁ Ἀρχιστράτηγος Παπούλας, ὡ, εὐ ὀλίγον τῶν Μικρασιατῶν τὰς πατριωτικὰς ἐνεργείας.

Ἡ κατάστασις ἐπιδεινοῦται. Ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ χαί ς.

Ἀλλ' οἱ μοιρῶται Κυβερνῆται δὲν ἀποσύρονται τῆς ἀρχῆς, Παραμένουσι πειρομένος εἰς αὐτὴν διὰ νὰ ἀπαλειψωσι τὸ ἔργον των.

Ἡ ἀφαιμαξὶς τοῦ λαοῦ συντελεῖται διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανεισμοῦ καὶ τῆς δυνατομήσεως τοῦ χρυσοῦ ὀμματος τὴν 21 Μαρτίου. Νέα λιμὸς αὐτοκτονίας πρὸς συγκρατησιν των ἐπὶ τῆς ἀρχῆς.

Καὶ ἐπακολουθοῦν αἱ μεγάλαι ἀπαγγελίαι καὶ παρασκευάζονται ἐν μυστικισμῷ πρωτοφανῆ τὰ μεγάλα καὶ σοχλονιστικὰ γεγονότα.

Κηρύσσεται ἡ φεοδοπατονομία τῆς Μικρασιατικῆς χώρας καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἀπχεφαὶ νὰ δεδίσῃ κατὰ τῆς πόλεως των ὀνείρων.

Ἀλλ' εἰς μάτην τὰ πάντα. Τὰ μεγάλα καὶ σοχλονιστικὰ ἀποτελέσματα των συνεχῶν διαβουλίων καὶ σοσκέψεων τοῦ Συμβουλίου τῶν 5, τὰ τόσον σεμνοῦῶς διατυπωνισθέ τα εἰς τὸν ἀγωνιῶντα λαόν, ἀποδεικνύονται ἁπλᾶ ἱστοσόφια μαρμανῆς καὶ σογκρατήσεως ; εἰς τὴν ἀρχήν.

Περιτεῶν νὰ ἀναμνησθῶμεν τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα. Εἰ τὰ τόσον πρόσφατα καὶ τόσον λυπηρὰ, ὅστε ἀ; μὴν ἀνοξίσωμεν πλητγὰς, τὰς ὁποίας νὰν διὰ τὸ ἔκαστον μάχθῳμ προσπαθῶμεν νὰ ἀποβλώσωμεν. Ἐφίσαμεν εἰς τοιαῦτην θέσιν ὅστε διὰ τίποτε ἄλλο δὲν φρονεῖομεν εἰμὴ κὰν νὰ θεραπεύσωμεν τὰ ἐκ τῆς κολεβάσεως τοῦ σώματος τῆς Πατρίδος ἐπεκχθέντα ἀλγηνότατα τραύματα.

Ἀλλ' ἂν τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπῆρξε τὸ ἔτος τῆς σίκτρᾶς καταδαρθρώσεως τῶν Ἑλληνικῶν πόθων καὶ τῶν Ἐθνικῶν μ ς ὁ νεφρων, ἂν ὑπῆρξεν ἔτος ψυχικῆς ὀδύνης καὶ ἄγους διὰ πάντα Ἕλληνα, μεχθήσαντα καὶ κοπιάσαντα διὰ τὴν πατρίδα, ὑπῆρξεν ἀτυχὰς καὶ τὸ ἔτος τῆς νέας ἀνδυναμῆσεως καὶ πλεγγρεσεις.

Ἂν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος κατεδείχθησαν διὰ τῶν πρατμάτων τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς ἀφιχολοῦτέτου, πεπαυνημένης ἀναρχίας τοῦ ρ ω μ η ο ῦ, κατὰ τὸ αὐτὸ ἀκριβὲς ἔτος, κατεδείχθησαν αὐτοχῶς διὰ τῶν πρατμάτων καὶ πάλιν τὰ πολύτιμα τοῦ χαρίσματα.

Ὁ λαὸς ἐδημιοῦργησε τὸ λοιπὸν παρελθὸν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ λαὸς, συνεισθανεῖς τὸ σφάλμα του, ἀπιλῆθεῖς τὴν πλάνην του, ἐδημιοῦργησε τὴν σημερινὴν των πατριωτικὴν κατάστασιν καὶ δὶ ὁ προσπάθῃσῃ θὰ μαχήσῃ, θὰ κοπιάσῃ ἐκ νέου, δ ὰ κ ὰ ἀ ν ρ ἐ ῃ τὸ καταπεσὸν οἰκοδόμημα ἐπὶ των ἐρειπίων του.

Ἂν δὲν κατωρθώσωμεν διὰ τοῦ πολέμου νὰ ἀπωφεληθῶμεν των σφάλων τῆς ἡμῶν, ἀ; προκαθήσωμεν διὰ τῆς εἰρήνης καὶ διὰ τῆς προπαρασκευῆς τοῦ πολέμου καὶ δημιουργήσωμεν μ' ὰν Ἑλλάδα δίωτιμον καὶ ἔνταιον.

Si vis pacem para bellum.

Ἐὰν θέλεις εἰρήνην, ἑτοίμαζε πόλεμον.

Τὸ νέον ἔτος ἀ; μὰ; εἶνε ἐρρικτὸν πρὸ παντὸς, ἔτος γαλήνης.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν γαλήνην, ἀ; μὴ σταρῶτωμεν τὰς χεῖρας. Ἠ πρωτοπεζοναυτε; πάλαιν καὶ μεριμνῶντες διὰ τὴν ἀμυναν τῆς χώρας μας, δὶ αὐτοῦ καὶ μόνου τοῦ μέτου θὰ κατορθώσωμεν νὰ ἐπιτύχωμεν μικρὰ; καὶ ἐπωφελοῦς εἰρήνης.

Εἰρήνης ἐξ ἡ; θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν μερικὴ ἐπιδιόρθωσιν τῶν συμφορῶν καὶ τὴν ἐπωφελεῖαν πρὸ παντὸς γαλήνην.

Αὐτὰ ἀ; ἀσχήσωμεν ἐγκρδίως διὰ τὸ ἀρχόμενον σήμερον σωτήριον ἔτος: 1923.

Γ. Φ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΩΖΑΝΗΝ

Οἱ Τοῦρκοι ἐλπίζουν πάντοτε εἰς τὴν διάσπασιν τῶν Συμμάχων

Λωζάνη, 27. — Οἱ Τοῦρκοι ἀντιπρόσωποι ἐφόβοσαν μέχρι σήμερον μετάβαλον τὴν ἀλλαλλκτον σκέψιν των, πιστεύοντες, ὡς φαίνεται ὅτι λόγῳ τῆς ἀπαλείας πρωτοβουλίας πρὸς τὸ Ρόβρ θὰ γεννηθοῦν περιπλοκαὶ συνεπείᾳ τῶν ὁποίων οἱ Σύμμαχοι θὰ διασπασθοῦν. Γενικῶς ὅμως πιστεύεται ὅτι ἀπειλήθηκε καὶ ἀ. εἶνε ἡ βεβαιότ. των γεγονότων, οἱ Τοῦρκοι δὲν θὰ τολμήσουν νὰ προκαλέσουν νέον πόλεμον καθόσον ἡ οἰκονομικὴ των κατάστασις εἶνε σίκτρα. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως οἱ Τοῦρκοι γνωρ ζουν ὅτι οὔτε οἱ Σύμμαχοι εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀποκτείλουν στρατεύματα εἰς τὴν Ἀνατολήν.

Πάντως ἡ νέα αἴτησις τοῦ Τσιτσερίν ὅπως ἐπαναλεχθῇ τὸ ζήτημα τῶν Στενῶν κερυπλέκει τὴν κα ἀόασιν.

Ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἕλληνες Κωνσταντινουπόλεως δὲν θὰ ἀπομακρυνθοῦν.

Παρίσιον, 28. — Ἀγγέλλεται ἐκ Λωζάνης, ὅτι σήμερον τὴν πρωΐαν συνήλθον ἡ ἐδαφικὴ καὶ στρατιωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Διασκέψεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ λόρδου Κῶρζον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ διεπίστωσε τὴν ἀπελθοῦσαν συμφωνίαν ἐφ' ὅλων των ζητημάτων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν.

Ὁ «Χρόνος», ἐπιβεβαιῶν τὴν ἀνωτέρω πληροφορίαν, παρατηρεῖ, ὅτι πρόκειται περὶ νέου ἐμπάτος πρὸς τὴν ὁριστικὴν σύναψιν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς εἰρήνης. Προσθέτει ἐὰ ὅτι κατὰ τὴν ἀπελθοῦσαν συμφωνίαν ἡ Τουρκία μιὰν ἑβδομάδα μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν θὰ ἀποδώσῃ 10.000 περίπου Ἕλληνας κρατουμένους ὡ; πολίτικοὺς ὁμήρους.

Ἡ Ἑλλὰ; ὁ' ἀποδώσῃ συγχρόνως πάντας τοὺς παρ' αὐτῇ κρατουμένους αἰχμαλώτους πολέμου, ἡ δὲ Τουρκία θ' ἀποδώσῃ ἴσον ἀριθμὸν Ἑλλήνων αἰχμαλώτων. Μετὰ τὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης ἐν Λωζάνῃ, ἡ Τουρκία θ' ἀπελευθερώσῃ τοὺς ὁπολοίπους αἰχμαλώτους.

Οἱ πληθυσμοὶ θ' ἀνταλλαγοῦν ὁ πυχωστικῶς. Οἱ Τοῦρκοι ἀντιπρόσωποι ἐδέχθησαν νὰ μὴ ἀπομακρυνθοῦν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως οἱ Ἕλληνες κάτοικοι καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὅσοις θὰ παριμοιθῇ μόνον εἰς τὰ ὑρησκευτικά του καθήκοντα. Ἀφ' ἑτέρου ἡ Ἑλλὰς ὑποχρεοῦται νὰ διατηρήσῃ τοὺς Τούρκους τῆς Δυτικῆς Θρᾴκης.

Ὁ «Χρόνος» προσθέτει ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Μοσσούλης εἰσήλθεν ἀπίσης εἰς καλὴν ὁδόν.

Λονδίνον, 28.— Σημαντικὸν ὅμμα συνετελεσθῇ ἐν τῇ Διασκέψει τῆς Λωζάνης σήμερον. Μετὰ μακρὰν σοζήτησιν ἐπιτυχῶν συμφωνία ὅπως τὸ Ἑλληνικὸν Πατριαρχεῖον παραμείνῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ λόρδος Κῶρζον κατὰ τὴν διεξαχθεῖσ-

Ὑπεύθυνος Ι. ΠΑΡΙΤΣΗΣ.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΛΙ ΕΛΙΠΙΔΕΣ

ἃς ἐξεφράσαμεν χθές, συνεπείᾳ τῶν ἐκ Λωζάνης εἰδήσεων περὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς συνομολογήσεως τῆς εἰρήνης καὶ πάσης τῆς ἐκπεφρασθείσης διαπιστωθείσης ὑπεχωρησιόνητος, ἐνισχύονται σήμερον περισσότερον, κατόπιν τῆς ἀγγελθείσης νέας ὑποχωρήσεως τῆς Τουρκίας εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀμνηστείας.

Πορευόμενοι μόνον νὰ ἴδωμεν ἂν ἡ ὑποχωρησιόνης αὕτη τῶν τῶν Τούρκων θὰ ἐξοκολουθήσῃ ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων καὶ μέχρι τοῦ πέρατος τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνδιασκέψεως.

"Αν τοῦτο συμβῇ τότε δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ἀσφαλῶς, ὅτι εὑρισκόμεθα πράγματι εἰς τὰ πρόθυρα τῆς συνομολογήσεως; τῆς εἰρήνης καὶ ὅτι ὁ κίνδυνος ἐνὸς πολέμου ἀνεβλήθη ἢ διὰ τὴν Ἀνατολὴν ἔστω καὶ προσωρινῶς.

ΠΑΡ ΟΛΑ

ταῦτα ὅμως ἀπομένουν ἀκόμη ἐνώπιον τῆς Συνδιασκέψεως πρὸς συζήτησιν ζητήματα σοβαρά, δυνάμενα νὰ μεταβάλλουν αἰφνιδίως τὴν κατάστασιν ἀνατρέποντα ἀρδην τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα.

Καὶ ἐν ἓν τῶν σοβαρωτάτων τούτων ζητημάτων εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τῶν Στενῶν, ἐπὶ ὁποίων καίτοι λυθὲν κατ' οὐσίαν ἐπαναφέρει καὶ πάλιν πρὸς συζήτησιν μία πρότασις γενομένη ἐπ' ἐοχάτων ὑπὸ τοῦ Ρώσσου ἀντιπροσώπου Τσιτσερίν.

Θὰ δεχθοῦν ἄραγε νὰ συζητήσουν ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ οἱ σύμμαχοι ἢ θὰ ἀπορρίψουν τὴν Ρωσσικὴν πρότασιν;

Ἐν πάσει περιπτώσει ὁ Ἀγγλικὸς τύπος φρονεῖ, ὅτι ἡ Ρωσικὴ αὕτη πρότασις προώρισται νὰ παράσχῃ δυοχεδείας εἰς τὸ ἔργον τῆς Συνδιασκέψεως καὶ νὰ ἀπειλήσῃ αὐτὴν σοβαρῶς ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν καθ' ἣν πάντες θεωροῦσιν αὐτὴν ἐπιτευχθεῖσαν.

σαν συζήτησιν ἐτόλμησε τὴν ἀνησυχίαν τῆς πατριαρχικοῦ κοινῆ γνώμης ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

«Οἱ Τοῦρκοι ἐπιστεύθη, ἀ, ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον ἀπέκτησε κέντρον πολιτικῆς δράσεως

»Ἐὰν τοῦτο ἀληθεύῃ, εἶναι λογικὸν δεδικαῖα νὰ περιορισθοῦν τὰ προνόμια τοῦ Πατριαρχείου. Ἀλλὰ τὸ Πατριαρχεῖον δὲν δόνατα τὰ στερηθῇ τῆς πνευματικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοτικῆς του.»

Ὅθεν ὁ λόρδος Κέρζον ἐπρότεινε ἐξ ὀνόματος τῶν Σομμάχων ὅπως τὸ Πατριαρχεῖον παραμείνῃ εἰς τὴν Κων)πολιν ὡς ἕδρομα καθαρῶς θρησκευτικὸν καὶ πνευματικόν.

Ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς ἐδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην.

Ἡ πρώτη Ἀγγλικὴ ὑποχώρησις

Λωζάνη, 28. — Ὁ λόρδος Κέρζον, εἰσθεὶς πρὸ τῆς ἀδιαλλαξίας τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ ἠναγκάσθη νὰ ἀποσύρῃ τὴν Ἀγγλικὴν πρότασιν περὶ ἱδρύσεως ἐθνικῆς ἑστίας τῶν Ἀρμενίων. Κατόπιν τούτου, ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μοντάγιου ὑποεπιτροπὴ θεωρεῖ περατωθείσας τὰς ἐργασίας της.

Σήμερον ἀναμένεται ὁ Γάλλος ἀντιπρόσωπος κ. Μπορφέρ, μετὰ τὴν ἀφιξίν τοῦ ὁποίου οἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως θὰ συνελιοθοῦν μετὰ σπουδῆς.

Ἐντὸς ἡμερῶν ἐπιδίδεται εἰς τοὺς Τούρκους ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης

Λωζάνη, 28.— Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν νομομαθῶν ἐξεπόνησε τὸ ὁριστικὸν σχέδιον τῆς συνθήκης τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν τουρκικὴν ἀντιπροσωπείαν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἢ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Πλὴν τοῦ Χασὰν βέη, ἀναμένονται καὶ ὁ τοῦ Τοῦρκοι ἐμπειρογνώμονες, ἕτοιμοι μεταβῆναι εἰς Λονδῖνον, ὅπως συζητήσουν τὸ ζήτημα τῆς Μοσσούλης μετὰ τῶν ἐμπειρογνωμόνων τοῦ Φέρελ. Ὅθεν. Λέγεται, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἀξιοῦν, ὅπως τὸ βιλαέτιον τῆς Μοσσούλης θεωρηθῇ τουρκικὸν ἔδαφος, δέχονται ὅμως νὰ παραχωρήσουν εἰς ἀγγλο-ἀμερικανικὴν ἑταιρίαν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πετρελαίων.

Ἡ φήμη περὶ τῆς σοβαρᾶς χωρισθῆς εἰρήνης μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Τουρκίας καὶ ἄλλαι ἀνησυχητικαὶ φῆμαι οἱ ὁποῖαι ἐκυκλοφόρησαν χθὲς διεψεύδονται σήμερον κατηγορηματικῶς. Βεβαιοῦται ὅτι οἱ Σομμαχοι εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ ἐπιβάλουν γενικὴν εἰρήνην.

Λονδῖνον, 28.— Ἡ κατάστασις κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίας ἐν Λωζάνῃ ἐμφανίζεται ἡσυχαρὸν ἀκαθόριστος. Ὀδηλὲς δόνατα νὰ προβλεφθῇ τὴν ἔδβασιν τῆς διασκέψεως.

Ὑπάρχουν προφανῶς δύο ἀπόψεις περὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ἡ μία ἡ ἀγγλική, καθ' ἣν ἔδον οἱ Σομμαχοι νὰ ἐπιδόσουν εἰς τοὺς Τούρκους τὸ σχέδιον εἰρήνης τάσσοντες προθεσμίαν διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀποδοχὴν αὐτοῦ.

Ἡ ἄλλη, ἡ γαλλική, κηρύσσεται κατὰ τοῦ καθεστικοῦ προθεσμίας.

Ἡ Ἰσολία φαίνεται ἀποκλίνουσα μᾶλλον πρὸς τὴν ἀγγλικὴν ἄποψιν.

Οἱ Τοῦρκοι πληροφοροῦνται ἔχοντες τοὺς Ρώσσους καὶ τοὺς Γερμανοὺς, καὶ τοὺς Βουλγάρους μετ' αὐτῶν, ἠλοὸν ἀπὸ τοῦδε ὁ τὸ ἀπεβάλοον ἀντισχεῖον.

— Ζητεῖται ἡ διεύθυνσις τῆς Κας Βίσως Βερμάκη ἐξ Ἀδριάνου χωρίου Γιαμβέη. Ὁ γνωρίζων νὰ πληροφορήσῃ τὴν Μηλιὰ Μυριήγκου εἰς Βρησαίαν

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

τῆς φιλεριγνιόκηνιος ὑφ' ἧς διαπνέεται ἐν τῷ "Ἀνατολικῷ τοῦλάχιστον ζητήματι ἡ Εὐρώπη, εἶναι καὶ οἱ ὑποχωρήσεις εἰς ἃς ἐστεχεῖν ἐν τῇ Συνδιασκέψει τῆς Λωζάνης ἡ Ἀγγλικὴ διπλωματία τόσον εἰς τὸ ζήτημα τὸ Πατριαρχικὸν ὅσον καὶ τὸ τῆς Ἀρμενικῆς ἑστίας.

Διὰ νὰ ἐξευμενίσῃ τὴν Τουρκικὴν ἀδιαλλαξίαν ἡ Ἀγγλία ἐδέχθη ὅπως ὁ Πατριάρχης παραμείνῃ ἐν Κων)πόλει ὡς Θρησκευτικὸς μόνον ἀρχηγός, ἀπογυμνούμενος τελείως πάσης ἄλλης ἐξουσίας, ἀπέσυρε δὲ ἐντελῶς τὴν περὶ Ἀρμενικῆς ἑστίας πρότασίν της.

Ἀπομένει τώρα νὰ ἴδωμεν ἂν οἱ Τοῦρκοι ἀντιπρόσωποι θὰ ἐκτιμήσουν τοὺς λόγους εἴαιτες ὑπεχρέωσαν τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὰς ὑποχωρήσεις ἑαυτοῦ καὶ θὰ φανοῦν συνετοὶ ἢ θὰ ἐκλάβουν αὐτὰς ὡς ἀδυναμίαν καὶ θὰ ἐπιχειρήσουν νὰ τὴν ἐκμετελλευθοῦν.

Ἡμεῖς φοβούμεθα μᾶλλον τὸ δεύτερον.

ΟΛΑΙ

αἱ κοινότητες τῆς νήσου μας δι' ἀλλεπαλλήλων τηλεγραφικῶν των ἀπεφάσισαν παρακαλοῦσαν ὅπως ἡ ἑλληνικὴ ἐπιτελεῖ κτηθῶν ἀ[illegible] ἐπὶ τινα χρόνον [illegible] ἡ παροῦσα ἐποχὴ εἶνε ἡ τῆς συγκομιδῆς καὶ μεταφορᾶς τοῦ ἐλαιοκάρπου ἡμῶν ὁὲν θὰ γίνῃ ἐὰν ἐπιτοχοῦσι τὰ μεταφορικὰ μέσα, ἤτοι τὰ ὑποζύγια.

Ἡ οἰκονομία αὕτη εἶνε ἀκριβεστάτη ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ κανεὶς ὅτι ἡ ἐπιμελὴς γίνεται λόγῳ ἀπολύτου ἀνάγκης γενικωτέρου τοῦ Κράτους καὶ ἑπομένως ἡ τήδε μας ὅλον τὰ ὑποστῇ καὶ τὴν θυσίαν ταύτην ἐξαιρέτως χάριν τοῦ Κρατικοῦ καὶ ἐθνικοῦ συμφέροντος.

Ὑπάρχει ἐν τούτοις βάσιμος ἡ ἐλπὶς ὅτι ἡ Στρατιωτικὴ Διοίκησις ἐν τῇ μερίμνῃ της ὅπως διευκολύνῃ τοὺς ποιμένας θὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἑτέραν αἴτησιν περὶ μεταβάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐπιτάξεως εἰς τὰ διάφορα κέντρα τῆς νήσου μας πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐπιτεχθησομένων ὑπεζυγῶν ἀπαλλάττουσα οὕτω τοὺς πολίτας ὅπως ὀδηγήσωσιν αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς νήσου εἰς τὴν πόλιν μας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «Σάλπιγ[illegible]

Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας

Ἀρ. 15155 ΑΘΗΝΑΙ, 30 Δεκ βρίου ὥρα 2.30 π.μ.

Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΠΑΥΛΟΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΙΣ ΠΑΛΕΡΜΟΝ

Ὁ πρίγκηψ Παῦλος ἀνεχώρησε σήμερον διὰ Παλέρμον τῆς Σικελίας ὁ ὁποῖος παρέστη εἰς τὴν κηδείαν τοῦ πατρός του Κωνσταντίνου ἡ ὁποία θὰ γίνῃ τὸ Σάββατον.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ—ΤΡΑΓΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος σχολιάζει διὰ μακρῶν τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀποκαλῶν τὴν βασιλείαν του τραγικήν, ἐπισημαίνοντες τὴν συμπάθειαν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑΣ

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Λωζάνης κατὰ τὴν χθεσινὴν σύνοδον τῆς Συνδιασκέψεως οἱ Τοῦρκοι ὑπεχώρησαν ἐν νέοις ὅπως δοθῇ ἀμνηστεία εἰς τοὺς Ἑλληνοθωμανούς.

ΤΙ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΘΗ ΣΗΜΕΡΟΝ

Κατὰ τὰ αὐτὰ τηλεγραφήματα κατὰ τὴν αὐριανὴν σύνοδον τῆς Συνδιασκέψεως θὰ συζητηθοῦν διάφορα οἰκονομικὰ καὶ οἰκονομικὰ ζητήματα.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΑΙΣΙΟΛΟΞΙΑ

Μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλων ἐπικρατεῖ αἰσιοδοξία ἐπὶ τοῦ ἐπιτυχοῦς τερματισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνδιασκέψεως.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΑΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ

Τηλεγραφοῦν ἐκ Πειρισίων, ὅτι ὁ Γάλλος Πρωθυπουργὸς κ. Ποανκαρὲ ἐξέθεσεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὴν στάσιν τῆς Γαλλίας ἐν τῷ ζητήματι τῶν Γερμανικῶν ἐπανορθώσεων. Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὸν κ. Πουανκαρὲ παρέσχε δὲ εἰς αὐτὸν ψῆφον ἐμπιστοσύνης.

ΚΙΝΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΛΙθΟΥΑΝΟΙ

Ἀγγλικὰ καὶ Γαλλικὰ πολεμικὰ ἐστάλησαν ἐστουσμέας τὸν λιμένα τῆς Μερέμ (;) καταληφθείσης ὑπὸ τῶν Λιθουανῶν.

ΠΑΡΘΕΝΗ

ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Τὸ πολυτιμότερον καὶ ἐπωφελέστερον δῶρον πρωτοχρονιᾶς διὰ ἕνα οἰκογενειάρχην εἶναι νὰ κάμῃ ἀσφάλειαν ζωῆς εἰς τὸν «ΓΑΛΛΙΚΟν ΦΟΙΝΙΚΑ» ὅστις διαθέτει τοὺς συμφερωτέρους ὅρους, ἀσφαλίζων οἱανδήποτε ἡλικίαν ἀπὸ βρέφη μέχρι 60 ἐτῶν, ἐπὶ διαφόρων εἰδικῶν συνδυασμῶν ἤτοι: Μικτῆς μὲ τόκον ἐγκυμονῶν 5 ὁ/ο ἐπὶ ἀσφαλίσεων, προικοδοτικῶν, συνδυαστῆς, ἰσόβειον, ἀλλὴ κ. ἄ.

Μία ἐπισταμένη μελέτη θὰ πείσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὰ πλεονεκτήματα ἅτινα παρέχει ὁ «ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΦΟΙΝΙΞ» ἡ Ἀρχαιοτέρα τῶν Ἑταιρειῶν τῆς Γαλλίας, ἱδρυθεῖσα ἐν Παρισίοις ἀπὸ τὸ 1819 καὶ ἐργαζομένη ἐν Ἑλλάδι διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Τὸ Πρακτορεῖον Μυτιλήνης διωρίσθη ὡς ἐπιθεωρητὴν τοῦ «ΓΑΛΛΙΑΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ» δι' ἅπασαν τὴν Νῆσον Λέσβον τὸν κ. Δημήτριον Στρατηλάτην, τέως ὑπάλληλον τοῦ Γεν. Πρακτορείου Κων)πόλεως ὅστις τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν βουλομένων νὰ ἀσφαλισθῶσιν ἢ ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς Ἑταιρείας.

Ὁ Γεν. Πρακτωρ
ΑΝΣΕΔΜΟΣ ΔΕ ΠΟΡΓΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 12925 τοῦ 1922 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης ἐπιβρυθὴν διαλεκτικῶς ἡ μεταξὺ τοῦ ἐναγοντος Ἐμμανουὴλ Παπαναστασίου Κλήμη καὶ τῆς ἐναγομένης Ἀναστασίας Ζυλουλέτς γάμος ἐξ ἀκυροτικοῦ τῆς ἐναγομένης.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
Ζαχαρίας Δ. Καλλικλῆς

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐφθασεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κομωτὴς Νῖκος Κασιμάτης δεχόμενος συμφέροντας ἀντοῦ, εἴδους γυναικείων κομώσεων.

Παρὰ τῷ ἰδίῳ πωλεῖται σαμπουὰν διὰ τὸν καθαρισμὸν τῆς κόμης. Ὁ δὲ Κινηνζὸς διὰ τὴν συνέπειαν τῶν τριχῶν καὶ δάφνη διὰ τὴν ἐξόντωσιν τῆς πιτυρίδος

Διεύθυνσι: Κουρεῖον Ἀγγυρίου Παρασκευαΐδου ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς κατωθεν τοῦ χοροδιδασκαλείου Ἀνθοῦ Κυριακοπούλου

6—6

ΠΡΟΣΟΧΗ

Οἱ ἐν ρεύματι, πατριωτικὴ τῆ, Ἑταιρεῖαι Σβένκα Ἰρὰν καὶ Ροδόφου Ράλλη ἔχουσι τὰ ἑξῆς πλέον ἐπίκαιρα:

Ἰον καθ' ὃ προειδοποιεῖ Βιλιοῦ εἶναι ἐξαιρετικῆς ποιότητος, καὶ

2ον ἔχουν τὰ ὠφελιμώτερα ἀπὸ τὴν πολλὴν τῶν κενῶν δοχείων τὰ ὁποῖα ἀγοράζομεν πρὸς 14 δρ. χρυσᾶ ἕκαστον.

3—10 Ἀδελφοὶ Καμπαδέλλη

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ Ν. ΠΑΣΙΟΥΡΑ

Μπᾶς Φινάν

Μέτρα πλουσιος καὶ πολλὰ πρωτοχρονιάτικα δῶρα. Ἐκλεκτοτατη, καὶ ἀσυλία πρωτοφανῆς. Θὰ ἐκκαθιδοῦσι ἄπαξ καὶ ἀλλοῖα μὲ ἄφαρα καὶ πλοῦσια ἀτιμα μανα.

2—2

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΣΑΣ

Ἐὰν θέλετε νὰ τρωγηθεκαὶ ὀμιλῆτε καλὰ, νὰ μὴ ὑποφέρετε τὸ στόμαχι σας, νὰ ἔχετε προσκρίνον νὰ μαστιοῦν τὸ πελοιτισμόνογτε ἀφοῦ ἐπισκεφθῆτε τὴν Ὀδοντοτεχνικὴν τοῦ κ. Κωνσταντινοῦ Μ. Χατζηγρηγορίου Διευθυντοῦ ἐπιστήμονος χειρούργου Ὀδοντιατρικοῦ μέλους τῶν Ὀδοντοτεχνικῶν Ἑκδόσεων τῶν Παρισίων καὶ Κων)πόλεως καὶ τοῦ κ. Σ. Σουτζῆ [illegible] τοῦ χειρούργου Ὀδοντοτεχ[illegible] ἀνετῆ πείραν εἰς τὰ διάφορα [illegible] νοσοκομεῖα.

Ἀναλαμβάνουσι τὴν θεραπείαν ὅλων τῶν ἀσθενειῶν τοῦ στόμαχος, τὸν κατεστραμμένων ὀδόντων καὶ ριζῶν, τὴν συρμογισιν αὐτῶν, τὴν τοποθέτησιν τεχνῶν ὀδόντων κατὰ τὸ Ἀμερικανικὸν σύστημα, ἤτοι στεφανῶν (Couronnes) βάθρων (Dents à Pivots γεφυρῶν (Bridge Work) διὰ τὸν νεωστὶ καὶ τελειοτέρων συστημάτων ὡς καὶ τὴν κατασκευὴν τεχνητῶν ὀδόντων ἐκ πουτσουκὰ μετὰ καὶ ἄνευ οὐρανίσκου ἀκριβαμίλλου φυσικότητος.

Ἐπίσης τὴν ἄνευ πόνου ἐξαγωγὴν τῶν ὀδόντων διὰ τελείας ἀνεσιφύσης καὶ καθαριότητος.

Ἄπασαι αἱ ἐργασίαι γίνονται κατὰ μεγίστης ἐπιμελείας καὶ ἐγγυημένα μὲ τιμὰς λογικὰς.

Διὰ τοὺς Κυβωνιῆς τιμῆς ἕνεκα καὶ τοὺς πρόσφυγας τιμαὶ ἠμπτωμένα.

Δέχονται καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς ἐπὶ ἰδιαίτερα συνέπειες, δηλαδὴ ἄνευ ἀπωλείας χρόνου ἀφ' ἑσπέρας ἕως κατὰ τοὺς Ἄγγλους ἕνα χρῆμα. Τὰ ἀπόρους δωρεὰν ἀπὸ τὰς 10—12 π.μ. κάθε Σαββάτου..

Διεύθυνσις: Σπινοῦδα Ἅγιου Συμεὼν ἀνωθεν τοῦ Καταστήματος Γουναρᾶ τοῦ κ. Ἐπαμ. Δανῆ, παραπλεύρως τῆς Ὀθωμολογικῆς Κλινικῆς τοῦ κ. Ἀναγνόου, καὶ ἐναντι τῶν Ἀδελφῶν κ. κ. Δελλῆ.

Ὧραι ἐπισκέψεων ἀπὸ τας 9—12 π.μ. καὶ 12—5 μ.μ 1—5

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Παρέχει δάνεια πρὸς 6 ὁ/ο ἐτησίως ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀγροτικῶν κτημάτων ἢ ἐνεχύρῳ γεωργικῶν προϊόντων.

Τοῦς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς δανεζει πρὸς 5 ὁ/ο. Εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς γίνεται πᾶσα εὐκολία. 4—5

ΔΗΛΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΑΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ

Τὰ πετρέλαια τῆς ἑταιρίας Σβένκα Ἰρὰν καὶ Ρυθ. Ραλλῆς φέροσι προσφάτως καὶ μέχρι τῆς κατασκευῆς νέων δοχείων σῆμα κατερα Nobel Broders. Πωλοῦνται χονδρικῶς παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς Καμπαδέλλη. 6—10

Γ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΑΚΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Σπουδάσας
ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ
Δέχεται καθ' ἑκάστην
εἰς τὸ Φαρμακεῖον Ἐλ[illegible]
Τοὺς ἀπόρους ἐκάστην Τε[illegible]
δωρεὰν

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Γραφείου Περιβάλλοντος διωρίσθη παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Πρόσφυγων Λέσβου ὁ κ. Ν. Παγίδας, γραμματεὺς α' τάξεως.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΕΥΡΙΠΙΔΟΝ

Ἡ Κυβέρνησις, ὁ δὲ χρόνος, διέτ. ξε τὴν καταλληλὴν δίκαιον μισθοῦ εἰς τὸν, δημόσιος ὑπάλληλος λόγῳ τῶν ἐρῶν, ἀναλογα δὲ δοηθήματα ἀχορηγήθησαν καὶ εἰς τοὺς χωροφύλακας.

Ἐπίσης δὲ τὰ ὑπ' ἀριθ. 11406 ἐ. Ε. διαταγῆς τοῦ ὁ κ. Νομάρχης ἐνατελατο τὴν πληρωμὴ δίκαιον μισθοῦ εἰς τοὺ; Ἰερεῖς, διακόνους, ψάλτας καὶ ἐκκλησιαστικοὺς ὑπαλλήλους. Μόνον ἡ τάξις τῶν Δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἡ καὶ γλυχρότερον πάσης ἄλλης μ σοδοτουμένη η, ἐμεινε τελείως λησμονημένη ἡ τόσον ἀπὸ τὰ Δήμοτ κὰ Σομβ.ὀλι, ὅσον καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν.

Δὲν νομίζει ὁ κ. Εὐριπίδης, ὅτι ἀρμόζει νὰ δοτοῦν τὴν χῆν ἀνοδόμου ἐπιχρεικτικὸν μέτρον, καὶ διὰ τοὺς ἀπτ.ς τῆς δημοτικοῦς ὑπαλλήλους, ἀφοῦ τὰ Δημ. Σομβουλια ἀλλαγφοῦν καὶ ἀνεμίθηκαν τελείως ἐπὶ τοῦ προκειμένου;

Ἀπ.λοκόμενα ἀποτελεσματικὴν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. Ν μάρχου. Χ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγ. Βασιλείου δὲν ἑορτάζει τὸ ἐ δέχεται ἐπισκέψεις ὁ Ἀνάκτορος Δοικητὴς τ: Χωροφυλακῆς Νήσων Αἰγαίου κ. Βασ. Μωράκης, ἀντιπυοντεγματάρχης.

— Ἐπίσης δὲ δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Βασίλειος Μ. Κακαδελιὴ, ἔμπορος.

— Ἐπὶ τῇ α. τοῦ νέου ἔτους δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Ἀρ. Σιμπρίδης διακηρύσσει.

— Ἐπίσης δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Γεώργιος Π. Κεχρηταί.

— Ἐπὶ τῇ πένθους δὲν ἑορτάζει τὸ ἐ δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Ι. Μ. Κακαδέλης.

— Ἐπίσης δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Βασίλειος Δοδάκης, ζ ἐμπορος.

— Σήμερον ἑορτάζει ἡ δ) ἡ; Βασιλικοδλα Φωκά.

— Αἱ εἰκογένειαι Σάκκη καὶ Ἀναγνίδου δὲν δέχονται ἐπισκέψεις ἕ εκτ πένθους.

— Οἱ χειρόβρυσι ὁ ιοντοΕτιρολ Μ. Χατζηγρηγορίου ἐκ Κων)πόλεως καὶ Σ. Σονοδῆς αὐξονται εἰς τὴν πολυκλῆθῆ αὐτῶν πολεταιαν καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐφλος τὰς καλὴ χρονιά, εἰς ἓ τοὺς πρόσφυγας καλὴ πατρίδα.

— Ὁ κ. Χατζηγιάννης, ράπτης, τῆς ὁδοῦ Ἀγ. Σομπῶν αὐξεται ἀπὸ τοὺς φίλους καὶ πελάτας τοῦ τὴ καλὴχρονιά.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ 1922 σπέλεμον τοῦς χαιρετισμοὺς μας πρὸς ὁμᾶς ἀποφάσκοντες τὸ ἐν Λέσβῳ ἀδελφοὶ: πρόφυγες εὐχόμεθα ὑγιεῖν δ' ὁμᾶς καὶ τοὺς, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἄχθοῦ κρατουμένους σοφγενεῖς Σας.

Εἴθε τὸ 1923 ν' ἀνατείλῃ μὲ ἥλιον εἰρήνης καὶ φῶς ἀναγεννήσεως διὰ τὴν Μητέρα Πατρίδα καὶ σταματήσῃ ἀπὸ δεξιοφάνεν καὶ πάλιν μεγάλην Ἑλλάδα εἰς τὰ ἐθλεγμένα χώματα τῶν πατέρων ὁμῶν.

Π. Ε. Π.

Εἰδοποίησις

Τὸ θολωμπῆρν ΑΑΚΜΗΝΗ, τάνων 2 χιλιάδων, ἀνοιχθεῖ τὴν Τετάρτην 4 Ἰανουαρίου διὰ Κωνσταντίν, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Πειραιὰ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Πρακτωρ Ε. Χριστοφίδου
Πάροδος Τραπέζης Ἀθηνῶν

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ἀλκαῖος.— Σήμερον παίζεται διαλληρον τὸ ἔργον «Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα» μὲ μεγαλοπρεπεστάτας σκηνὰς εἰς δέκα μεγάλα μέρη καὶ ὑπὸ τοῦ θιάσου ἡ Ἐπιθεωρήσις «ΓΡΑΒΑ ΚΟΡΔΕΛΑ» μὲ 30 τραγουδιστὰς εἰς πράξεις 5.

Σαπφώ. - Σήμερον χάριν τῆς ἑορτῆς 2 ἀτογευματιναὶ παραστάσεις; ὥρα 2 1/2 καὶ 5 1/2, καὶ ἑσπερινὴ ἡ ἐξαιρ; γαλλικὴ κωμῳδία «Νέλλη Ρόζιε» εἰς 3 πράξεις εἰς ὥρον 2 παραστάσεις κλεογεωμετρινὴ ὥρα 5 1/2 καὶ ἑσπερινὴ μὲ τὴν «Σκιάν» τοῦ Νιλοδέμα.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ Οἴκου Ἀθηνῶν «Ἐλευθερουδάκης» ἐξεδόθησαν ἐχάτω, τὰ κάτωθι βιβλία:

«Στοιχεῖα αἰσθητικῆς», ὑπὸ Θ. Μ. Μουστοξύδη. «Πεζοὶ Ρωσμοὶ», τοῦ Ζιχαρία Δ. Παπαντωνίου. «Οἱ Νέοι», ἐκλογὴ ἀπὸ τὸ ἔργον τῶν νέων Ἑλλήνων ποιητῶν 1910—1920, ἐπιμελεία Τέλλου Ἄγρα καὶ

«Ἐπίδρασις τοῦ πνεύματος ἐπὶ τοῦ σώματος», τοῦ Παύλου Δουμπά. καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἐθνῆς.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπιτηδεῖος εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐρεῦν καθαιτοῦος ἀπολυθεὶς κ. Ἰωάννης Σ. Κωφοκοτσάκης, Νομαρχιακὸς ὑπάλληλος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ διὰ τὰ Ἐγκρεῖα σας καὶ τὰ σαλόνια σας τοὺς Μοτιλήνιακοὺς Ἠλεκτρικοὺς τοῦ ἀπαλλάτεγον φωτογράφου τῆς πόλεως μας κ. Συμεὼν Χοστζιαμοῦ μὲ τὰ ἐξαίσια τυπεία τῆς νήσου μας. Μαζὶ μ' αὐτοὺς ἀποκτᾶ κανεὶς καὶ ἕνα ὡμορφο ταμπλὸ ἀπὸ κείνα ποὺ πόνο τὸ μάτι τοῦ διαλεχτοῦ μας τεχνίτη μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ νὰ μᾶς χαρίζῃ, κατὰ τρόπο σωστὰ καλλιτεχνικὸ καὶ ζωηρὰ πρωτότυπο.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Κατέχον ἐπιδεξιόμενον θεωρῶ ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἐμοῦ καὶ ὅλης τῆς οἰκογενείας μου πρὸς τὸν ἐξαιρετικὸν κ. Γεώρ. Σιμόπουλον, ὅστις ἐξασκήσας ὅλην τὴν ἐπιστημονικὴν του ἱκανότητα καὶ ὅλας ἀφιλοκερδῶς, ἔσωσεν ἐκ βεβαίου θανάτου κατὰ τρόπον ἀξιοθαύμαστον τὴν ἀγαπητὴν σύζυγόν μου ἐξ ἀγνώστου ἀσθενείας. Τοιοῦτοι ἀληθῶς ἐπιστήμονες, ἀπαντεῖται ἀληθῶς σπανίως εἰς τὴν Κοινωνίαν μας.

Ὁ ὀφειλέτης κ. Π. Ρ.
Παιταγιώτης Ζα